

NR. 4

JULEN 1970

2. ÅRG.

ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME

JULETANKER I ADVENTSTID

Tiden før jul heter adventstid, det betyr Herrens komme, det kalles også for ventetiden. Hos Luk. i kap. 2 står det så fint om gamle Simon, han ventet på Israels trøst.

Like fra Adam til Simon i slekt etter slekt var dette håp levende, de ventet på Mesias. De ventet på han som skulle komme med frelse, trøst og fred. Gud hadde jo gitt løfte at Mesias skulle komme og bortta deres synd og seire over dødens velde.

Da så Guds egen sønn kom til vår jord, var det få som tok imot ham, men de som tok imot ham fikk oppleve med gamle Simon, han ble min frelse og trøst i liv og død.

Mye skiller mellom Simon og oss når det gjelder disse ytre ting, men det er i grunnen bare de ytre også. Her er mange i dag også som lengter og venter, ofte vet de ikke selv hva det er. De kjenner bare på ensomheten, tomheten og frykten ved selve livet, døden og evighet. Noen innrømmer nok at det de trenger er trøst og fred og liv som er sterkere enn motgang og død.

Julens høytid har just dette ene store mål, å peke på han som kom for å gi oss selve livet, det livet vi alle er skapt til. Han kom til vår jord en stille julenatt for snart 2000 år siden, men han kommer også i dag til den enkelte av oss, igjen og igjen. Han kommer og ber om å få slippe inn, fordi du trenger ham. Er det noe du trenger på denne jord så er det Jesus Kristus. Lukt ham nå inn, det er det han venter på.

Israels folk ventet på Mesias i slekt etter slekt, i dag er det vi som venter, kristne over den hele jord, vi venter på at Jesus skal komme igjen. Når han en dag kommer i sky blir det bare spørsmål om

en eneste ting, om du er rede. - Så stemmes sangen i disse adventstider:

Vi må ferdige stå, brudedrakten ha på
Og med olje i lampe og kar.
Snart så lyder det bud: Du skal møte din Gud
Du skal se ham som sonoffer var.

Bjarne.

Høsten er kommet og stormene gnyr, svanen tar avskjed og svalene flyr. Ja, det er så sant. Det var lenge fint vær, men så brøt det løs, kuling og storm og regn i store mengder fra ca. 20. okt. og til nå.

Graset er blitt brunt og lauvet er falt etter noen uker med alldeles nydelig fargeprakt. Nå står alt uten liv. Snøen har vi ikke sett noe til ennå, men en skal ikke langt opp i landet før det er høye brøytakanter. Etter de store snømengder i vinter er det naturlig nok at folk ikke ønsker snø ennå; i allfall ikke før jul. Vi håper på en mildere vinter i år.

Om det er grått og trist nå, så har vi noe å se fram til, julen og alle forberedelsene som hører til denne høytid. Når dette nummer er kommet ut, er forretningene pyntet i full stas og det er baking, vasking og pynting over alt. Folk har det travelt, de vil gjerne møte julen med alt i orden. Vi håper på en riktig god og fredelig jul og måtte det bli sånn for hver enkelt at våre sinn må møte julen med takk og glede.

90 år. En gammel Skjernøymann og hedersgubbe fyller den 26. desember 90 år. Det er fabr.eier Th. O. Berge. Han er født og oppvokset i Bergsdalen på Skjernøya, men flyttet i sin ungdom til Kr. sand hvor han grunnla og drev Valhalla Sepefabrikk. Han har alltid vært levende interessert i Skjernøyas ve og vel, spesielt på det kommunikasjonsmessige område. Han var også initiativtageren til og stifteren av Skjernøyas Vel i 1926. Han gikk varmt inn for tanken om bru- og veifor-

binnelse til Øya og var ivrig med i arbeidet for dette. Det må også nevnes at han plantet en hel del skog i tidligere år. Han er fremdeles åndsfrisk og sprek og er hver sommer å finne i sitt Kjære Bergsdalen.

Vi vil takke ham for den velvilje han har vist og fremdeles viser vår øy. Og vi ønsker ham hjertelig til lykke med dagen og ønsker ham fortsatt mange gode år og en lys livskveld.

Kontingenten. Vi vil allerede nå minne om kontingenten for 1971. Vi har diskutert dette nokså inngående og er kommet til at vi er nødt til å sette den opp til kr. 6.- samt til \$ 1.25 i U.S.A. Prisene stiger jevnt på nesten alt mulig og for å få det til å ballansere må vi altså følge opp. Vi er ikke interessert i noe større overskudd, men ønsker bare å ha så pass romslig økonomi at vi kan dekke alle de faktiske utgifter vi har. Som tidligere vil vi be alle i USA om å betale til frk. Theo. Pedersen. Alle utenom øya vil få tilsendt postgiroblankett. På øya kan det betales direkte til en av oss 4. Be om kvittering.

VÅR NYE MEDARBEIDER

Vi vil her ved få presentere vår nye medarbeider, Norvald Jenssen. Han er sønn til Guttorm og Birgit Jenssen og arbeider på likningskontoret i Mandal. Han vil bli vår tekniske ekspert, og avisens utscende så som trykking, tegninger osv. vil alt vesentlig bli hans verk. Vi ønsker ham velkommen i redaksjonen og håper han vil trives der.

SK

Skal
i hø
som
tage
var
spor
for
arbe
øyas
mer
ker
en c
Teir
i go
og v
førs
net
mer
kuli
tig
held
for
ket
Så
erø
mer
noci
som
min
nev
Erl
Joh
Og
var

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Ålvik.

I redaksjonen:

Håkon Karlsen, Georg Walvick
og Norvald Jenssen.

Adr. 4515 Skjernøysund.

Postgirokonto: 4 25 36

Kontakt i U.S.A.

Frk. Theo. Pedersen

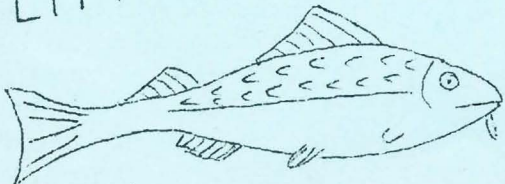
adr. 5000 Fieldston Rd.

N.Y. 10471 N.Y.

Abonnementspris pr. år kr. 6.

U.S.A. 1.25.

LITT FISKEPRAT

Skal vi se litt på fisket. Nå i høst er det jo hummerfisket som kommer i første rekke. Deltagelsen blandt yrkesfiskerne var mest som det pleier, men sportsfiskerne dem øker det på for hvert år. Mange av dem som arbeider i byen og også noen av øyas folk som bor i Mandal, kommer ut og fisker hummer. De trekker som oftest teinene om kvelden etter arbeidstid.

Teinene gikk i sjøen 1. okt. i gode værforhold, så alle håpet og var spente på resultatet av første trekket. Da fiskerne våknet om morgenen til første hummerdag, blåste det stiv sørlig kuling og regnet pisket ned; riktig et "drittvær" på sjøen. Men heldigvis bedret det seg utover formiddagen, så alle fikk trukket teinene sine.

Så over til resultatene: På Østerøya ble fangstene ca. 1/2 hummer pr. teine og vel så det for noen. Best lengst ute, mens de som fisket inneskjørs fikk mye mindre. Av enkelte resultater kan nevnes: Paul/Arne M. 153. John/Erling 87. Sverre/Herman 126. Johan/Åmot 62. Karl Karlsen 82. Og Harry Larsen 62. På Vesterøya var resultatene dårligere, ca. 1/3

hummer pr. teine, noen dårligere og andre litt bedre. Av første dags fangst kan nevnes: 62 hummer i 200 teiner, 44 i 130 og 65 i 140 teiner. Jevnt over er resultatene omtrent som i fjor, for enkelte en del bedre. Mens vi i de siste årene har sluppet de store stormene i hummerfisket, har vi i år hatt mye uvær med en storstorm som tok en masse teiner. De fleste som fisket utenskjørs mistet fra 8-10 til over 20 teiner pr. båt, og det er i meste laget da det er mye arbeide å lage nye teiner og nye tauer og utstyr er ikke billig i dag. Været fram til den 20. var stort sett bra, men siden har uværene kommet slag i slag.

Om fisket ellers er det lite å melde. Det er en del sei og lyr å få på rigle og kjølp, bare været er bra, mens trollgarnfisket har vært helst dårlig på grunn av tang så det er et veldig arbeide å få dem rene igjen.

Også i år har alle "gudan" i Valvik og på Dyrstad hatt teiner i Dyrstadvåa og Vågskjeften, men fangstene har vært små. De har fisket med 10-12 teiner hver og fått fra 1 - 6 hummer pr. sjekte og det blir ikke mye å kjøpe julepresanger for i disse dyre tider. - Også fra Østerøya har "småfiskerne" vært ute. Men det er ikke som før i tida da kjer-ringer og unger gikk "mann av huse" for å fiske hummer. Fangstene har også her vært heller små.

Det har også i år vært masse krabber i teinene, mest vasskrabber, men enkelte gode iblandt. Folk fra byen har nesten stått i kø for å få krabber. Og nytt av året er at varebil er kommet og kjøpt krabber av fiskerne for kr. 1.- pr. stk. direkte for marked i Oslo.

Forskuddsprisen på hummer er for øyeblikket kr. 29.- pr. kg. men i fjor ble prisen under jul 34-35 kr. pr. kg. til fiskerne og det håper de på på i år også.

Mange ganger blir spørsmålet stilt: Er det virkelig behov for Kristus i dag? Vi har det jo så godt på alle måter? Ja, i det ytre har vi det uendelig godt, vi har alt vi trenger og mere til. Men med dette følger også så mye annet, som rastløshet, ufred og bitterhet. Den indre fred forsvinner, det vil si den fred som Jesus vil gi oss. Det er ikke Jesu vilje at vi skal ha det dårlig i de ytre materielle ting. Nei, langt derfra, han vil oss godt på alle måter. Men virkelig godt får vi det ikke før Jesus har fått boplass i våre hjerter.

Først da vil det onde og ufreden forsvinne, da vil freden og tryggheten overstråle alt. Jesus har lovet å følge oss i alt på denne jord. Han vil føre oss gjennom vanskeligheter, gjennom sykdom og storm til et land hvor bare godhet og kjærlighet råer. Det er nåde dette, ja, nåde over all nåde. Hvordan hadde det gått med oss fortapte syndere uten ham? Da hadde vårt mål blitt bare død og gru. Det kostet Jesus forsfestelse, død og grav for våre misgjerninger. Men hans kjærlighet til oss var så mye større.

Jesu navn klinger like klart i dag. Han står i dag og kaller og vil gi alle den gode fred. Det er bare for deg å ta i mot, og det må du gjøre i dag, i morgen kan det være for sent. Så ber Jesus deg til å gå ut og arbeide for ham. Han vil at du skal gjøre hans navn bedre kjent, og hva mindre kan du gjøre for ham som har gjort alt for deg. Derfor står Ungdomsforeningen klar for deg. Den vil lære deg arbeid

og ansvar. Den vil lære deg til å gjøre Jesu navn bedre kjent, du vil bli lykkelig og takknemmelig.

Nåde at Han fant meg
Kjærlighet som vant meg.
Nåde at Han bar meg
til sin fyll.

Virksomheten i foreningen har vært ved det jevne med mange gode fester og møter. Blandt annet var det en krabbefest i oktober med svært god tilslutning. Så står julen for døren. La oss ikke glemme foreningen da i alle forberedelsene. Men la oss huske den med å møte opp om samverene, og ikke minst la oss huske den i bønn.

Juletrefesten blir sansynligvis 4. juledag. Det vil ikke bli solgt biletter i år heller, så den står åpen for alle som vil komme. Vi ønsker dere alle vel møtt til denne festen.

SMÅNYTT FRA U.S.A.

Martha og Oscar Olsen feiret sitt gullbryllup i høst. Over 100 gjester var innbudt til deres kirke på 66, st. hvor de er medlemmer og Oscar var organist i mange år. Det var barna deres som stod for det fine arrangementet, i kirkens vakre festsal.

Jacob Abrahamsen fylte 80 år 4. okt. i år. Han har sitt hjem i Laguna Beach, California. Han feiret dagen med å ta en lang svømmetur i Stillehavet og etterpå løpe opp 70 trappetrinn fra stranden til gaten, to og to trinn av gangen. Han undres om han kan klare det når han er 90. Hans mor, Silja Farestad Carlsen ble nesten 100 år.

Elizabeth Skogman - f. Anensen Dyrstad, feiret sin 77 års dag i Sarasota, Florida hvor hun bor hos sin datter og svigersønn Evelyn og Nick Kovako.

Amanda Jenssen - f. Gabrielsen Y. Farestad, feiret sin 85 års dag 13. nov. i sitt hjem på Hemstead, Long Island.

REGULERINGSPLAN FOR ROSNES OG FARESTAD

Den 28/5 ble det holdt et orienteringsmøte på skolehuset ang. regulering av Rosnes - Farestad områdene. Møtet var kommet i stand etter initiativ fra Skjernøyas Vel og ble ledet av formannen Reimert Berge. Til stede var reguleringsark. Slotten og byingeniør Sandvik samt medlemmer av bygningsrådet. Frammøtet var uvanlig godt og skolestua var stappfull til langt ute i gangen.

Slotten orienterte om reg.planen og viste kartskisser og lysbilleder. La det være sagt at det er høytflyvende planer de har. Der er regulært for ca. 50 hus hver på Nedre og Ytre Farestad, samt 20 på Rosnes. Husene tenkes alt vesentlig plassert ovenfor den eldre bebyggelse. Der er planlagt en barneskole på Y. Farestad, idrettsplass i Kjosdalsbukta, gamlehjem straks sønnenfor, forretningssenter med brygge på Nedre Farestad, lekeplasser osv. En ny vei vil bli lagt fra Jørgensens hus, opp mot Arthur Jenssen og bøye av sørover til den nye bebyggelse der og videre over Jenssensvarden til planlagt bebyggelse på Y. Farestad, svinge tilbake og komme ned på Kniben sør for transformatoren. En annen vei er planlagt fra Ormetreet over N. Farestad-Fidja og rett ut over Y. Farestad-Fidja til en tiltenkt campingplass i Kalvehaven.

Som reguleringsplan er den visst ikke så dårlig, men den ligger nok et helt stykke inne i framtida. Et annet spørsmål er om vi er tjent med en slik by-messig bebyggelse her ute. De andre deler av øya er ikke tatt med i denne planen, men også der vil det nok bli regulært i den umiddelbare framtid.

Vi har alltid ønsket nye folk som vil bygge her ute velkommen til vår øy, i det tempo det har foregått til nå. Vi har tross alt hatt en økning på ca. 60 stykker bare siden brua kom i 1964. Og vi ser fortsatt at nye folk slår seg ned her ute på øya.

Regulering betyr bare at nye hus og annen bebyggelse må plasseres etter en bestemt plan, og det kan vel bare være en fordel. Tempoet i byggingen er det faktisk brukseierne selv som bestemmer, da det vil skje i takt med deres ønske om å selge tomter. Det vil neppe i den overskuelige framtid komme på tale å ekspropriere områdene til byggefelt. - Men foreløpig er det altså byggeforbud - til det blir en ordning med kloakkforholdene. Det er synd at folk som ønsker å bosette seg herut ikke skal få bygge. Men det bør kunne bli en ordning på dette. Særlig for Nedre Farestad-områdene skulle det kunne ordnes. Uttaket på kloakken vil bli i Nordstranda. En hovedledning med eventuelle pumpestasjoner bør bli en kommunal affære, i likhet med hva det er i selve byen. Hvis da den enkelte husbygger forplikter seg til å legge ledning fram til den tiltenkte hovedledning, burde der ikke være noe til hinder for å få bygge. For Y. Farestad blir jo avstanden og omkostningene straks større. - Med hensyn til Rosnes så er også der planlagt ny bebyggelse plassert ovenfor den gamle. Bak denne bebyggelse blir det et friareal og hyttebygging på baksiden av Rosnes. Men som sagt; om og når denne bebyggelse skal komme vil sikkert i stor grad bero på grunneierne.

Campingplassen var vi inne på tidligere. Men den blir tenkt plassert rundt Kalvehaven og vil oppta store deler av Torgeir Berges, Henny Kristensens og Johan Kristiansens eiendommer. Vårt standpunkt til den er det samme som sist og det deles nok av samtlige impliserte. En protestliste mot campingplass har vært rundt på øya og nær inn på 100 % av samtlige over 20 år har skrevet under. Men kanskje et leirsted i privat regi kunne være et brukbart alternativ til en offentlig campingplass?

Det har vært holdt gruppemøter på de 3 gårdene og stemt over disse alternativene: 1. Mot enhver form for regulering. 2. For regulering, men med visse endringer. 3. For reguleringsplanen slik den ble forelagt. Alt. 2 ble vedtatt med stort flertall. Det ble valgt en kom-

mité til å forhandle med myndighetene i Mandal og denne består av: På Farestad Brynjulf Wilhelmsen og Rolf Jørgensen, Y. Farestad Herman Syvertsen og Torleif Christensen, og Rosnes Håkon Karlsen og Egil Jacobsen. Komiteen har hatt et møte med reg.ark. Slotten og foreslått visse endringer. Nå vil planen sansynligvis bli omarbeidet litt og så lagt ut til offentligheten med anledning til protest. Og slik ligger saken an pr. 20. nov. Alle vil sikkert følge levende med i det som videre skal skje. I det hele bør der holdes et våkent øye med utviklingen på vår øy, og til dette har vi da først og framst Skjernøyas Vel. Vi ønsker å ta del i den moderne utvikling, samtidig som vi ønsker å bevare øya som den fredlige og idylliske plett den er, hvor våre barn kan vokse opp i harmoniske og trygge omgivelser.

DEN FØRSTE KATT PÅ "MÅNEN"

Dette er det vel ingen av dere som har hørt om, men nå skal jeg fortelle historien.

Jeg hadde to katter. Den ene er ei kjette som vi har hatt i mange år, og den holder seg til hus. Men nå er den så gammel at den får ikke unger lenger. Vi har fått den av tante Edvarda som er død for flere år siden, og vi stiller så godt ned den som vi kan og er glad for at den kan leve. Men nå kan den ikke tygge bergly lenger, for tennene blir så dårlige. Før i tiden har den fått unger to og tre ganger om året, opptil 5-6 om gangen. Barna til noen hyttefolk fra Oslo som er her ute hver sommer, kom alltid bort og spurte om vi hadde kattunger i år. I de første år kunne vi svare ja, og da ble de glade når de fikk leke med dem.

Senere da "Tiger" sluttet med å få unger, måtte vi dessverre svare at den var for gammel til å få små. Da ble de skuffet. Det er rart hvor glade bybarn, særlig fra større byer, er i dyr. Det kommer vel av at de ikke ser så mange.

Av alle de snesevis av unger "Tiger" har hatt, hadde den bare en etterkommer som levde - en svart brandlete hannkatt, men nå er den borte. Særlig om våren streifei han rundt alle steder, og var sikkert til forargelse for mange når han gaulet rundt husene nattes tider. Han kom hjem hver morgen for å få melk og frossen bergylt, og så var det inn på divanen og ligge å dovne seg utover dagen. Siden var det på farten igjen til neste morgen. Men en morgen kom han ikke hjem. Vi tenkte bare at han var forsinket og kom nok. Her er et par år siden dette skjedde, og han er ikke kommet til denne dag. Nå har vi oppgitt han som savnet. Hvordan han er kommet av dage er ikke godt å si. Kanskje noen har klødd i fingrene etter å gi han et skudd, eller han er overkjørt av en bil. Det blir nok aldri oppklart. Men det er ikke noe å gjøre med det.

Men "Tiger" er gammel og kan ikke få etterkommere, og vi venter ikke at den kan leve så lenge, så vi tenkte at det var best å få tak i en kattunge. Vi spurte rundt, og til slutt fikk vi en på Farestad hos Kari. Den er svart med hvit buk og bryst. Det er en riktig livlig krabat, skjont den vel ikke er mer enn 2-3 måneder. Den hadde fått navnet "Bergine". "Tiger" var ikke særlig fornøyd det første og freste og hakket etter den. Men nå går det bedre. "Bergine" er høyt og lavt og krafser i gardiner og tepper og spøker med alt den ser, vel omtrent som andre unger på den alder. Men den er meget renslig og gjør sitt fornødne i en kasse med sand. Det ser ut til at den trenger adskillig tukt, og den er alt blitt mere dannet.

"Bergine" liker så godt å sitte på skulderen min. Men så oppdaget den en dag at jeg hadde en flott "måne" på hodet. Den har gjennomgått alle faser fra ny til fullmåne, og der, tenkte "Bergine" - at

over til side 8.

DET VAR I KRIGENS TID. (5)

EVAKUERINGEN (forts. fra nr. 3).

Til alt hell var det en nydelig sommer det året, med passende regn og varme, ja, en av de bedre på mange år. Den sommer ble det målt den høyeste temperatur som jeg noengang har hørt er blitt målt på Skjernøya; nemlig 25 gr. kl. 1800, og de som har vært borte i høyet vet jo at en slik temperatur gjør underverker når man skal tørke høy i en fart.

Som nevnt kunne vi få lov å reise hjem til øya for å høye lørdags kveld og søndag, men vi syntes det ble en litt tungvint måte å dra fra øya kl. 2100 for så å komme tilbake neste morgen kl. 0900. Da vi hadde gjort dette et par ganger, fant vi ut at vi heller skulle legge båten så skjult som mulig, og så overnatte. Hjemme i mitt barnsomshjem på Dyrstad var det tre dører som førte inn til leiligheten, foruten to kjellerdører som en ikke kunne komme inn i leiligheten fra. Nå falt det seg slik at lensmannen ikke hadde fått forseglet den ene av dørene som førte inn, men hadde i stedet forseglet begge kjellerdører. På den måten kunne vi komme inn i huset uten å bryte noen av seglene og det var også det vi gjorde når vi overnattet. Men vi fortalte det ikke til noe menneske før krigen var slutt, for det var farlig å sette seg ut over tyskernes ordre. På den måten kunne vi starte opp å høye så snart kl. var 0900 søndags morgen, og i fall tyskerne var kommet, kunne de ingenting si på det.

Vi skal nå gå tilbake til Landøy og så på hvordan det gikk med alle kyrene som var samlet i Landøyskogen og gikk der for lut og kaldt vann. For det er klart at der ikke var mer beite på Landøy enn Landøykyrene kunne ha selv. Når så alle dyra kom fra Skjernøya så ble det jo skralt for alle. Det ble da gjort den ordning at alle de som ville kunne sende dyrene sine på "skogen" i Rosnes, men alt stell og melking av dyrene måtte foregå tidlig om morgenen mellom kl. 0500 og 0700, så vidt jeg husker. Og dette var det selvfølgelig mange som benyttet seg av. Rosnesskogen har jo alltid vært regnet for god, og den var jo den gang i full hevd, så noen nød skulle ikke dyrene lide der. Det ble samtidig gitt tillatelse til å drive laksefiske ved Oddeknubben, Svartodd og Langevika. Jeg er ikke så helt sikker, men jeg tror det var denne sommer Jacob Jacobsen og Harald Pettersen fikk den neststørste laks som noensinne til da var fisket i Norge, nemlig en på 30,8 kg. Det var ihvertfall så tidlig i krigens år at det ble trykt i Nordisk Tidende, så all forbindelse med Amerika kunne jo ikke være brutt.

Som jeg har nevnt tidligere, så var det Landøy som var sentrum i de dager, og sannelig var det en del av de gamle sommerturister som hadde klart å møte opp også der. Bl.a. var onkel Ludvig og tante Lotten kommet helt fra Oslo. Guttorm Jenssen, som bare to-tre måneder før var blitt ansatt på Songvår fyr, fikk ferie da og rodde fra Songvår til Landøy på tre timer i en gammel sver rosjeke. Så det var ikke til å undres over at det vrimlet av folk på Landøy i de dager. - Under evakueringen var Tørres Farestad så uheldig å miste en kyr og det var jo et stort tap, ikke bare økonomisk, men også fordi hver eneste melkedråpe tallet stort i husholdningen i de dager. Kyra hadde fått en eller annen skarp gjenstand i seg. Dyrlegen ble tilkalt og gjorde sitt beste, men den var ikke til å redde. Så lakket og led det på juli måned og i slutten av måneden begynte det å rykter om at det var mulig at vi snart kunne få dra hjem. Omkring den 27. juli kom det så beskjed om at hele Skjernøyas befolkning kunne dra hjem neste dag. Dette fikk vi i Sandvika rede på så sent at vi ikke fikk gjort noe med pakking o.s.v. den dagen, men skulle vente til neste. Men neste dag kom det kontraordre, hjemreisen skulle utstå inntil videre. Dette var jo selvfølgelig en skuf-

felse for alle, for en del hadde alt fått atskillig av sine eiendeler i båten, og nå måtte de til å bære det opp og tilbake til husene igjen. Men så den 31. juli kom ny ordre: Skjernøyfolket kunne dra hjem! Og denne gang kom det ingen kontraordre. Neste dag, den 1. august 1941, begynte alle å pakke sammen sine eiendeler og bringe dem til bryggene hvor motorbåter og skøyter ventet for å frakte både folk og fe tilbake til Skjernøya etter 47 dagers evakuering.

Det var en vidunderlig skjønn sommerdag med blikkstilte sjø, strålende sol og osende varme. Og aldri har vel øya fortonet seg så fager for oss der vi stevnet med møbler og eiendeler. Jo, fagert er landet og fager er Skjernøya. Ingen tvil om det.

Og så lyder spørsmålet: Hva skulle hele evakueringen være godt for? Og hva skulle tyskerne med Skjernøya? Da vi kom tilbake til øya var alt som da vi forlot den. Tyskerne hadde ikke gjort noen skader, hverken på hus, uthus, åker eller eng. Alt stod som før, men de hadde foretatt en del øvelser med tyske tropper. Det ble noen steder funnet en del tomhylser fra tyske rifler, så en del skyteøvelser hadde de nok hatt. Nå er det snart 30 år siden dette hente og de fleste som var med på evakueringen er borte nå, og vi som var i vår pureste ungdom, begynner å bli eldet og gråhåret. Men for den yngre garde på øya og for etterslekten skal jeg komme med en opplysning. Den norske stat ytet en liten erstatning til de familier som måtte evakuere den gang. Erstatningssummen lå mellom kr. 75.- og kr. 440.- for hver familie. Dette skulle dekke utgifter til transporten, tapt arbeidsfortjeneste og for tap i avling på gårdene. Erstatningen var jo svært beskjeden, men det var jo tross alt en støtte.

Så vidt meg bekjent er det aldri før blitt skrevet noe om da Skjernøyfolk måtte evakuere fra øya under den 2. verdenskrig, og sansynligvis blir det aldri skrevet noe mer om det heller. Dette kan da være historien til vår etterslekt som forteller om da deres forfedre måtte forlate øya og den var tommere for folk enn den var etter at svartedauen hadde rast.

Andreas Dyrstad.

En beretning av Jacob Abrahamsen om hans flukt med en fanteskøyte fra Mandal og over til England og oppholdet i fengselet der, vil følge fra og med neste nummer.

Den første katt på "månen".

der må jeg opp. Den lot tanke bli til handling og klatret opp, men kom snart ned igjen for den klorte meg så skammelig. Den har ikke gjort noe forsøk siden. Det var ikke noe romskip å fare med, og den kom nokså lettvtint opp. Men gad vite om vi ikke kan si at "Bergine" er den første kann som har vært på "månen"?

Vindholmen Verft i Arendal er nå blitt arbeidsstedet for flere arbeidere fra Skjernøy. Det er en del av dem som er ansatt ved Båtservice Verft i Mandal som er blitt forflyttet dit. I første omgang skal de i alle fall være der til jul. Karene har innfunnet seg så noenlunde til rette der, de har innkvartert seg på hoteller, pensjonat og noen har leid private hus. Vi får opplyst at arbeidsplassen er ikke så verst og betalingen er svært god, de ligger på nærmere direktør-lønn. Vindholmen Verft eies også av Båtservice A/S.

Smånytt fra U.S.A.

Hennes søster Andrea Antonsen f. Gabrielsen, Y. Farestad, døde 30. sept. Hun hadde just fylt 81 år.

Så mange av Skjernøypostens lesere og abonnenter her over, har skrevet og spurt hvem Georg Syvertsen var sønn til på Skjernøya. Alle kjente ham fra hans rapporter over fjernsynsstasjonen 2 C.B.S. hvor han var en av de beste krigsrapportere fra krigen i Syd-Øst Asia. Han snakket russisk og polsk, fransk og tysk og holdt på å lære kinesisk.

Det var skrevet meget om ham i alle aviser over hele Amerika. På eller ingen av Skjernøyas befolkning og etterkommere har hatt slik en kariere, reist rundt hele verden og sett så meget som han. Han var privat flyver, og holdt på å lære å fly helikopter som han øvet seg på i Vietnam. Han bodde i Japan og var just kommet til Cambodia på ny reportasjeturné. Alt dette, og meget mer er fra avisen New York Times. Sjefen for C.B.S sa: "Georgs død er et stort tap for oss alle i Amerika som vil vite hva som er rett og hva som foregår i verden, modig og aldri redd, var den første til å gå hvor farene var størst".

Den morgenen han kjørte ut i sin "jeep" ble han advart at det var farlig, men han svarte: "Det er min jobb, det er det jeg er betalt for". Han kom aldri igjen! Kommunistene skjøt på hans "jeep", den kjørte utfor veien, støtte mot et tre, ble truffet av en granat og eksploderte. Kommunistene i Cambodia hadde begravet ham like ved hvor ulykken skjedde. Han er senere sendt til U.S.A og begravet med stor honør.

Georg Syvertsen var bare 37 år. Han var sønn til Olaf Syvertsen Berge. Hans bestefar var Gunvald Syvertsen Berge, født på Rosnes. Hans kone og sønn bor i Brooklyn. Faren, Olaf Syvertsen er død og hans hans mor Ingrid Syvertsen lever i Jacksonville Beach, Florida.

Hellen Syvertsen Berge er hans tante. Georg hadde besøkt Hellen og sin fars barndomshjem mens han fulgte med den russiske statsminister Krusjtsjov som rapporter på hans Skandinaviatur, på grunn av hans gode kjennskap til det russiske språk, som han tok opp da han begynte på Columbia College.

Vil så ta denne anledning til å takke dere alle Skjernøypostens lesere her i U.S.A. for alle de gjelde brevene mange av dere har sendt, for god kontingent, fri-merker til porto osv. Det kan sikkert trenges for å få det til å bære seg.

Skjernøyposten er for å holde forbindelsen mellom Skjernøyfolk verden over, og jeg synes vi skylder redaksjonen hjertelig takk for deres arbeide, for oss alle som er glade i Skjernøya.

Hjertelig hilsen til dere alle
Theo.

Angående kontingenten, så blir det selvfølgelig ingen forandring for dem som allerede måtte ha betalt for 1971.
Red.

SMÅNYTT FRA ØYA.

Hos Alf Pedersen Valvik fikk en sau lam for andre gang i år den 15. okt. Første gangen var i april. Vi har aldri før hørt at en sau har fått lam 2 ganger på ett år.

Bernt Torrey Skeie er for tiden på reiseferd da han har fått jobb som lensmannsbetjent i øygarden utenfor Bergen. Han har de siste 3 måneder vikariert som betjent her i Mandal, og jobben bragte mersmak, og han vil satse på å komme inn på politiskolen. Hans kone Åse vil reise etter ham til jul. Huset deres vil bli leid ut for to-tre år.

Nå slipper skolebarna på Dyrstad og Valvik å stå ute i regn og vind lenger, da kommunen forskuddterte kr. 1.000.-- til

ventebu, etter en søknad fra Skjernøyas Vel. Det er temmelig surt å stå ute i svingen i Valvik vinterstid.

Det er på tale at veien skal bli forbedret helt opp til gården på Dyrstad i vinter, så brøytebilen kan komme helt fram. Men det er dessverre ikke blitt bekreftet helt ennå. Like ens skal en prøve å legge vegen ut gjennom gården i Skjernøysund for at den også kan bli brøytet.

R/K "Ambassador Bay" har nå vent tilbake til Skjernøy og ligger parat til å rykke ut på minste vink. Den har til nå ikke vært arbeidsledig da fiskeflåten i Nordsjøen er svært stor og flere reddningsoperasjoner er blitt utført.

Alf Pedersen og Harald Aalvik i Valvik hadde regulært ut en del av eiendommene til hyttebygging for vel et år siden. Etter at den ble godkjent av Mandal kommune ble den videresendt til fylket til videre godkjenning. I høst kom planen tilbake hvor fylket hadde avslått hele greia. Så en har ikke noe å si over sin egen eiendom. Men de har ikke gitt opp, de vil forsøke en gang til.

Folketallet på øya øker stadig og ikke mindre enn 2 familier har flyttet til øya siden forrige nr. På Berge (et stykke nord for Edgars hus) har et ungt ektepar flyttet inn i nytt hus. Det er Johan Selvik og Bjørg (f. Lohne). De har begge vært til sjøss en tur, men han arbeider nå for byggmester Narum i Mandal. Vi ønsker dem velkommen til øya. - Hos Ingolf Larsen har et annet ektepar fra Kristiansunds-kanten flyttet inn. Han arbeider på R/K "Ambassador Bay" og er den tredje av besetningen som har tatt konsekvensen av skøyte stasjonering her hos oss og tatt fast bopel i land. Vi ønsker også disse velkommen.

Mandal kommune vil nå innføre tvungen renovasjon, med tilhørende avgift. Det vil gjelde også i alle utkantstrøk, for både hus og hytter. Men det kan søken om

dispensasjon for noen, særlig de som driver gårdsbruk. Før bestemmelsen trer i kraft vil alle vel-foreningene få anledning til å uttale seg.

27/9 var det barndåp på kapellet. Foreldre Årny (f. Kristiansen) og Leif Laudal. Barnets navn: Inger Karin.

Vi gratulerer Marion og Leif Jenssen med en gutt i sept.

Den 3/11 feiret Birgit og Gutorm Jenssen sølvbryllup.

Brita Kristiansen, som har vært butikkdame på Skjernøy Landhandel, har nå begynt på Hålands manufaktur i Mandal. I stedet har vi fått en av våre nyeste Skjernøyborgere, fru Bjørg Selvik, til å overta. Det skulle være en utmerket måte å bli kjent med befolkningen på.

Så har vi hobbyklubben som ble startet for ca. 1 år siden av Harry Larsen og Arild Jenssen. Klubben har 10-12 medlemmer i alder 6 år og oppover, og blir holdt på skolehuset hver torsdags kveld. Her lages forskjellige ting av horn, pedek, tre, skjell o.l. og interessen er stor blandt guttene.

Runde år. Sigvald Berge fyller 65 år 25/12. Henny Kristensen fyller 60 år 10/1. Petrea Farestad fyller 75 år 2/1 og Bertha Christensen fyller 65 år 23/1. Vi gratulerer.

Kathe Jacobsen har siden i høst drevet trim med småjentene på skolehuset. Det er i aldersgruppen 6-9 år.

Rasmus R. Rosnes, som er 78 år, drev også i år hummerfiske ute ved Odd, - alone. Men Åmot Kristiansen er nok, med sine 88 år, den overlegent eldste deltaker. Han fisket sammen med sin sønn Johan ute ved Ryvingen og Kråga.

Vi vil da til slutt benytte anledningen til å takke dere alle for dette året, for all interesse og alle innlegg vi har fått. Vi er stadig åpne for nye ideer. Og så vil vi ønske alle våre lesere, nær og fjern, en riktig god jul og et godt nytt år.